

Αριθμός 195

**11^η Συνεδρίαση
Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Πατρέων
της 24^{ης} Μαρτίου 2020**

Στην Πάτρα σήμερα, **την 24^η Μαρτίου 2020**, ημέρα **Τρίτη** και ώρα **11:00**, μετά από γραπτή πρόσκληση του κ. Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής, με αριθμό **11/20-3-2020**, πραγματοποιήθηκε **δια περιφοράς συνεδρίαση της Οικονομικής Επιτροπής**, σύμφωνα με το άρθρο 10 του αριθ. 55/11-3-2020 ΦΕΚ, στο οποίο δημοσιεύθηκε η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «*Κατεπείγοντα μέτρα αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού COVID – 19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσής του*» στην οποία συμμετείχαν τα παρακάτω Μέλη της Επιτροπής αυτής:

1] Διονύσης Πλέσσας – Πρόεδρος, **2]** Φώτιος Δημακόπουλος – Αντιπρόεδρος, **3]** Ανδρέας Αθανασόπουλος – τακτικό μέλος, **4]** Ακριβή Σαμούρη - Βαγενά – τακτικό μέλος, **5]** Ιουλία Γιαννιτσοπούλου – τακτικό μέλος, **6]** Γεώργιος Μαγιάκης – τακτικό μέλος, **7]** Παναγιώτης Μελάς – τακτικό μέλος, **8]** Ιωάννης Τσιμπούκης – τακτικό μέλος, **9]** Πέτρος Ψωμάς – τακτικό μέλος και **10]** Θεόδωρος Ξυλιάς – αναπληρωματικό μέλος (στη θέση του κ. Νικολάου Παπαδημάτου – τακτικού μέλους).

Η κα Μαρία Φιλοπούλου – τακτικό μέλος δεν συμμετείχε στη συνεδρίαση, αν και κλήθηκε.

.....

Στην αρχή, ο κ. Πρόεδρος, θέτει υπ' όψιν των μελών της Οικονομικής Επιτροπής το αριθ. (1) θέμα της ημερησίας διατάξεως, «Άσκηση ή μη αναιρέσεως κατά της υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Πατρών», (σχετικό το αριθ. 3682/19-3-2020 διαβιβαστικό του κ. Δημάρχου, η αριθ. 3512/13-3-2020 εισήγηση του κ. Αντιδημάρχου Διοίκησης, Οικονομικών, Διαχείρισης Προσόδων, Τοπικής Οικονομίας, Εξυπηρέτησης Πολιτών και Νομικής Υπηρεσίας και η αριθ. 3511/13-3-2020 Γνωμοδότηση του επί παγία αντιμισθία πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου Πατρέων κ. Γεωργίου Γεωργόπουλου), που έχουν ως εξής: «Προς: -Τον κ. Πρόεδρο της Οικονομικής Επιτροπής – (Δια του κ. Δημάρχου) – Ενταύθα - ΘΕΜΑ:΄΄ Λήψη απόφασης σχετικά με την άσκηση ή μη αναιρέσεως κατά της υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Πατρών».- Κατά της υπ' αριθ. 265/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών (ειδική διαδικασία εργατικών διαφορών) ασκήθηκε από το Δήμο Πατρέων έφεση μεταξύ άλλων και για τον λόγο ότι κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου επιδικάστηκαν στην αντίδικο οι απαιτήσεις της για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως και 8-10-2008 και συγκεκριμένα ποσό 1.080,00€ ως διαφορά μισθού για χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-8-2008, ποσό 1.264,00€ ως διαφορά μισθού για το χρονικό διάστημα από 1-9-2008 έως 30-4-2009, ποσό 456,00 € ως δώρο Πάσχα για το έτος 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 15-4-2008 και ποσό 407,16 ευρώ ως επίδομα αδείας έτους 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 1-7-2008 καθώς οι ανωτέρω απαιτήσεις είχαν παραγραφεί κατ' άρθρο 90παρ.3 του ν.2362/1995 που ορίζει διετή παραγραφή από γενέσεως της απαίτησης. - Το Μονομελές Εφετείο Πατρών με την υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικη απόφασή του απέρριψε τον ως άνω λόγο εφέσεως με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους" όπως υποστήριζε ο Δήμος Πατρέων με την έφεσή του, που ορίζουν ότι οι απαιτήσεις των υπαλλήλων για αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε

παραιομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς τους, αλλά ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν.δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ." και συγκεκριμένα το άρθρο 48 παρ. 3 που ορίζει ότι "χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών" και το άρθρο 49 του ίδιου ως άνω Ν.δ/τος σύμφωνα με το οποίο "η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής." Έτσι απέρριψε τον ως άνω λόγο έφεσης ως αβάσιμο με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν.δ/τος 496/1974, η διετής παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και συνεπώς, εφόσον οι απαιτήσεις για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 8-10-2008 γεννήθηκαν εντός του έτους 2008, ορθώς της επιδικάστηκαν από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Πλην όμως στο άρθρο 56 παρ. 1 του ν.δ. 496/1974 αναφέρεται ρητά ότι "Εξαιρούνται της εφαρμογή του παρόντος α) οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα εξ αυτών εξαρτώμενα νομικά πρόσωπα και ιδρύματα και β)..." ενώ όπως αναφερόταν και στο δικόγραφο της εφέσεως στο άρθρο 276 παρ. 2 εδ. α' του "Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων" (ν.3463/2006) για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των Ο.Τ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου.- Παρακαλώ για τη λήψη απόφασης σχετικά με την άσκηση ή μη αναίρεσης κατά της υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Πατρών.- Ο Αντιδήμαρχος Διοίκησης, Οικονομικών, Διαχείρισης Προσόδων, Τοπικής Οικονομίας, Εξυπηρέτησης Πολιτών και Νομικής Υπηρεσίας, κ. Διονύσης Πλέσσας».-

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΗ: - Με την από 30-9-2010 αγωγή της η Μαρία-Ιουλία Γαλύφα κατά του Δήμου Παραλίας, του οποίου καθολικός διάδοχος είναι ο Δήμος Πατρέων, ζητούσε (όπως το αίτημά της περιορίστηκε κατόπιν της νομότυπης δηλώσεως του πληρεξουσίου της δικηγόρου) με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού αφ' ενός να υποχρεωθεί ο Δήμος με απόφαση προσωρινά εκτελεστή να της καταβάλλει για δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδόματα και αποζημιώσεις άδειας των ετών 2008 – 2010 καθώς και αποζημίωση απόλυσης το συνολικό ποσό των 14.199,13€ και αφ' ετέρου να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Δήμου Πατρέων να της καταβάλλει ως έξοδα κίνησης των ετών 2008-2010 το ποσό των 11.388,00€ καθώς και την δικαστική της δαπάνη.- Επ' αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 265/2018 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών (ειδική διαδικασία εργατικών διαφορών) η οποία, αφού απέρριψε ως νόμο αβάσιμο το αίτημα για επιδίκαση αποζημίωσης απόλυσης, το αίτημα για τα έξοδα κίνησης καθώς και το παρεπόμενο αίτημα για καταβολή τόκων υπερημερίας από την επόμενη ημέρα λύσεως της συμβάσεως της ενάγουσας, έκανε εν μέρει δεκτή αυτή, υποχρέωσε τον Δήμο Πατρέων να καταβάλλει στην ενάγουσα το ποσό των 10.036,63€ νομιμότοκα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, κήρυξε προσωρινά εκτελεστή την ανωτέρω διάταξη για το ποσό των 5.000,00€ και καταδίκασε τον Δήμο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας τα οποία όρισε σε 350,00€.- Σύμφωνα με το σκεπτικό της ανωτέρω απόφασης που στηρίχθηκε στη και μαρτυρική κατάθεση του τότε πρόεδρου του Οργανισμού Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Παραλίας, «η ενάγουσα απασχολήθηκε σαν διοικητικός υπάλληλος παρέχοντας επί πέντε ημέρες ανά εβδομάδα, ήτοι από την Δευτέρα έως την Παρασκευή, επτά ώρες ημερησίως δηλαδή από τις 7.30 μέχρι τις 14.30, υπό την εποπτεία, τις εντολές και τις οδηγίες των προϊσταμένων της, οι οποίοι καθόριζαν δεσμευτικά γι' αυτή τον τόπο, τον χρόνο και τον τρόπο παροχής της εργασίας της, ελέγχοντας την επιμελή εκτέλεσή της, γραμματειακή

υποστήριξη στον Οργανισμό Νεολαίας και Άθλησης. Η εν λόγω έγκυρη γνήσια σύμβαση μαθητείας της ενάγουσας ορισμένου χρόνου παρατάθηκε μια φορά, με συνέπεια να απασχοληθεί συνολικά στον εναγόμενο Δήμο κατά το χρονικό διάστημα από 19-12-2007 έως 6-8-2010. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εργασία που παρέχει η ενάγουσα είναι ίδια με αυτήν που παρείχαν στον εναγόμενο εργοδότη τους τόσο οι εντασσόμενοι στο τακτικό προσωπικό αυτού, δηλαδή οι μόνιμοι υπάλληλοι, όσο και οι μισθωτοί με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που εργάζονταν στο ίδιο αντικείμενο και με το αυτό ωράριο. Ο σκοπός των ανωτέρω συμβάσεων μεταξύ των διαδίκων, δεν ήταν επομένως η εκπαίδευση και η εξοικείωση της ενάγουσας με το αντικείμενο του επαγγέλματος της γραμματέως, αλλά η παροχή εργασίας από την μαθητευόμενη ενάγουσα προς τον εναγόμενο Δήμο Πατρέων, ο οποίος ωφελείτο από αυτή, με αποτέλεσμα να υποκρύπτει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας μαθητευομένου ορισμένου χρόνου, η οποία τυγχάνει άκυρη λόγω μη τηρήσεως των προβλεπομένων εκ του νόμου διατυπώσεών της (άρθρα 3,5,6,7 π.δ. 164/2004 και 180 ΑΚ), αλλά λειτούργησε εν τοις πράγμασι ως απλή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου καθ' όλο το ένδικο χρονικό διάστημα των ετών 2007-2010.»- Κατά της ανωτέρω αποφάσεως ασκήθηκε από το Δήμο Πατρέων έφεση μεταξύ άλλων και για τον κάτωθι λόγο:- Κατά το άρθρο 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους" : "Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς της". Κατά το άρθρο 91 εδ. α' του ίδιου νόμου: "Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών σαφώς προκύπτει ότι με την πρώτη ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα του χρόνου της παραγραφής των αξιώσεων των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορούν σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, και ορίζεται ως χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής αυτής η γένεση της κάθε αντίστοιχης αξιώσεως. Η διάταξη αυτή, είναι ειδική σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' του ανωτέρω νόμου, με την οποία ρυθμίζεται γενικώς το θέμα της έναρξης του χρόνου παραγραφής οποιασδήποτε αξίωσης κατά του δημοσίου από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής, όπως τούτο σαφώς συνάγεται από τη ρητή επιφύλαξη ως προς την ισχύ άλλων ειδικών διατάξεων, που υπάρχει στο άρθρο 91 εδ. α' , και επομένως κατισχύει αυτής (Α.Ε.Δ. 32/2008, Ολ. Α.Π. 29/2006). Η ανωτέρω παραγραφή μάλιστα λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Η θεσπιζόμενη με τις προαναφερθείσες διατάξεις βραχυπρόθεσμη παραγραφή, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από εκείνον των παρομοίων αξιώσεων του άρθρου 250 αριθμ. 6 και 17 ΑΚ, είναι συνταγματικώς επιτρεπτή και δεν αντίκειται στην κατά το άρθρο 4 § 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, αφού η διαφορετική ρύθμιση δικαιολογείται από την ανάγκη ταχείας εκκαθάρισης των ως άνω αξιώσεων και των σχετικών υποχρεώσεων του Δημοσίου (Α.Ε.Δ. 1/2012), ούτε και στη διάταξη του άρθρου 20 § 1 του Συντάγματος (για το δικαίωμα ακρόασης από τα δικαστήρια). Εξάλλου, η θέσπιση διαφορετικού χρόνου παραγραφής, κατά κατηγορία αξιώσεων ή δικαιούχων και υπόχρεων, δεν προσκρούει στο άρθρο 6 § 1 α' της ΕΣΔΑ (που εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο να δικάζεται η υπόθεση του δίκαια και αμερόληπτα) ούτε αντίκειται στις

διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (που επιβάλλουν το σεβασμό της περιουσίας του προσώπου) αφού οι διατάξεις αυτές παρεμποδίζουν τον νομοθέτη να καταργεί και ενοχικά ακόμη δικαιώματα (ενδεχομένως και με τη μέθοδο της αναδρομικής παραγραφής) και όχι να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό, κατά περίπτωση, χρόνο παραγραφής των αξιώσεων που θα γεννηθούν μετά τη ισχύ τους (Α.Ε.Δ. 9/2009, Ολ.Α.Π. 38/2005, 22/2005, 31/2007). Τέλος, η ανωτέρω διετής παραγραφή δεν αντίκειται ούτε στις διατάξεις των άρθρων 2 § 3 α' (περί πρόσφορης προσφυγής του ατόμου επί παραβίασεως των δικαιωμάτων του), 5 § 1 (περί καταργήσεως δικαιωμάτων προσώπου ή περιορισμών τους), 22 παρ. 1, 26 (περί της ισότητας των προσώπων ενώπιον του νόμου και απαγόρευσης διακρίσεων), 14 § 1 (περί δικαιώματος του προσώπου για δίκαιη δίκη) του με το Ν. 2462/1997 κυρωθέντος και υπερνομοθετικής ισχύος, κατά το άρθρο 28 § 1 του Συντάγματος, έχοντος Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. (ΑΠ Ολομ 4/2015). Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 276 παρ. 2 εδ. α' ν.3463/2006 για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου.- Με την ως άνω οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών επιδικάστηκαν στην αντίδικο μεταξύ άλλων και ποσό 1.080,00€ ως διαφορά μισθού για χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-8-2008, ποσό 1.264,00€ ως διαφορά μισθού για το χρονικό διάστημα από 1-9-2008 έως 30-4-2009, ποσό 456,00 € ως δώρο Πάσχα για το έτος 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 15-4-2008 και ποσό 407,16 ευρώ ως επίδομα αδείας έτους 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 1-7-2008. Πλην όμως η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πατρών την 4-10-2010 και επιδόθηκε στο Δήμο Πατρέων την 8-10-2010, όπως προκύπτει από τη βεβαίωση του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πατρών Δημητρίου Αρβανίτη στην κοινοποιηθείσα αγωγή. Κατόπιν των ανωτέρω διατάξεων οι απαιτήσεις της αντιδίκου για διαφορά μισθού για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 8-10-2008, για δώρο Πάσχα 2008 και επίδομα αδείας 2008 είχαν παραγραφεί, λόγω της ως άνω θεσπιζόμενης διετούς παραγραφής και συνεπώς κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου επιδικάστηκαν στην αντίδικο οι ως άνω απαιτήσεις της για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως και 8-10-2008.- Το Μονομελές Εφετείο Πατρών με την υπ' αριθ. 38/2020 απόφασή του απέρριψε τον ως άνω λόγο εφέσεως με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους" όπως υποστήριζε ο Δήμος Πατρέων με την έφεσή του, που ορίζουν ότι οι απαιτήσεις των υπαλλήλων για αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς τους, αλλά ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν.δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ." και συγκεκριμένα το άρθρο 48 παρ. 3 που ορίζει ότι "χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών" και το άρθρο 49 του ίδιου ως άνω Ν.δ/τος σύμφωνα με το οποίο "η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής." Έτσι απέρριψε τον ως άνω λόγο έφεσης ως αβάσιμο με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν.δ/τος 496/1974, η διετής παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και συνεπώς, εφόσον οι απαιτήσεις για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 8-10-2008 γεννήθηκαν εντός του έτους 2008, ορθώς της επιδικάστηκαν από το

πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Πλην όμως στο άρθρο 56 παρ. 1 του ν.δ. 496/1974 αναφέρεται ρητά ότι "Εξαιρούνται της εφαρμογή του παρόντος α) οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα εξ αυτών εξαρτώμενα νομικά πρόσωπα και ιδρύματα και β)..." ενώ όπως αναφερόταν και στο δικόγραφο της εφέσεως στο άρθρο 276 παρ. 2 εδ. α' του "Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων" (ν.3463/2006) για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των Ο.Τ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου.

Κατόπιν των ανωτέρω έχω τη γνώμη ότι έτσι που έκρινε το Μονομελές Εφετείο Πατρών με την υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικη απόφασή του παραβίασε κανόνα του ουσιαστικού δικαίου και για το λόγο αυτό πρέπει να ασκηθεί αναίρεση κατά αυτής.- Ο επί παγία αντιμισθία πληρεξούσιος δικηγόρος του Δήμου Πατρέων- Γεώργιος Παν. Γεωργόπουλος.-

Η Οικονομική Επιτροπή, άκουσε τον κ. Πρόεδρο ενώ μετά από συζήτηση και διευκρινήσεις επί του θέματος, ο κ. Ιωάννης Τσιμπούκης δήλωσε «αποχή» και ο κ. Πέτρος Ψωμάς δήλωσε ότι ψηφίζει «λευκό». Σε συνδυασμό με το άρθρο 77 του Ν. 4555/2018 σύμφωνα με το οποίο αν κάποιο μέλος **αρνηθεί ψήφο ή δώσει λευκή ψήφο, λογίζεται ως παρόν** κατά τη συνεδρίαση, μόνο για το σχηματισμό της απαρτίας, τόσο η άρνηση ψήφου, όσο και η λευκή ψήφος **δεν υπολογίζονται** στην καταμέτρηση θετικών και αρνητικών ψήφων, η Οικονομική Επιτροπή,

ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

(8 θετικές ψήφοι)

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα κάτωθι:

Με την από 30-9-2010 αγωγή της η Μαρία - Ιουλία Γαλύφα κατά του Δήμου Παραλίας, του οποίου καθολικός διάδοχος είναι ο Δήμος Πατρέων, ζητούσε (όπως το αίτημά της περιορίστηκε κατόπιν της νομότυπης δηλώσεως του πληρεξουσίου της δικηγόρου) με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, αφ' ενός να υποχρεωθεί ο Δήμος, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλλει για δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδόματα και αποζημιώσεις άδειας των ετών 2008 – 2010 καθώς και αποζημίωση απόλυσης, το συνολικό ποσό των 14.199,13€ και αφ' ετέρου να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Δήμου Πατρέων να της καταβάλλει ως έξοδα κίνησης των ετών 2008-2010 το ποσό των 11.388,00€, καθώς και την δικαστική της δαπάνη.

Επ' αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 265/2018 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών (ειδική διαδικασία εργατικών διαφορών) η οποία, αφού απέρριψε ως νόμο αβάσιμο το αίτημα για επιδίκαση αποζημίωσης απόλυσης, το αίτημα για τα έξοδα κίνησης καθώς και το παρεπόμενο αίτημα για καταβολή τόκων υπερημερίας από την επόμενη ημέρα λύσεως της συμβάσεως της ενάγουσας, **έκανε εν μέρει δεκτή αυτή**, υποχρέωσε τον Δήμο Πατρέων να καταβάλλει στην ενάγουσα το ποσό των 10.036,63€ νομιμότοκα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, κήρυξε προσωρινά εκτελεστή την ανωτέρω διάταξη για το ποσό των 5.000,00€ και καταδίκασε τον Δήμο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας τα οποία όρισε σε 350,00€.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της ανωτέρω απόφασης που στηρίχθηκε στη και μαρτυρική κατάθεση του τότε Προέδρου του Οργανισμού Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Παραλίας, «η ενάγουσα απασχολήθηκε σαν διοικητικός υπάλληλος παρέχοντας επί πέντε ημέρες ανά εβδομάδα, ήτοι από την Δευτέρα έως την Παρασκευή, επτά ώρες ημερησίως δηλαδή από τις 7.30 μέχρι τις 14.30, υπό την εποπτεία, τις εντολές και τις οδηγίες των

προϊσταμένων της, οι οποίοι καθόριζαν δεσμευτικά γι' αυτή τον τόπο, τον χρόνο και τον τρόπο παροχής της εργασίας της, ελέγχοντας την επιμελή εκτέλεσή της, γραμματειακή υποστήριξη στον Οργανισμό Νεολαίας και Άθλησης. Η εν λόγω έγκυρη γνήσια σύμβαση μαθητείας της ενάγουσας ορισμένου χρόνου παρατάθηκε μια φορά, με συνέπεια να απασχοληθεί συνολικά στον εναγόμενο Δήμο κατά το χρονικό διάστημα από 19-12-2007 έως 6-8-2010. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εργασία που παρέχει η ενάγουσα είναι ίδια με αυτήν που παρείχαν στον εναγόμενο εργοδότη τους τόσο οι εντασσόμενοι στο τακτικό προσωπικό αυτού, δηλαδή οι μόνιμοι υπάλληλοι, όσο και οι μισθωτοί με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που εργάζονταν στο ίδιο αντικείμενο και με το αυτό ωράριο. Ο σκοπός των ανωτέρω συμβάσεων μεταξύ των διαδίκων, δεν ήταν επομένως η εκπαίδευση και η εξοικείωση της ενάγουσας με το αντικείμενο του επαγγέλματος της γραμματέως, αλλά η παροχή εργασίας από την μαθητευόμενη ενάγουσα προς τον εναγόμενο Δήμο Πατρέων, ο οποίος ωφελείτο από αυτή, με αποτέλεσμα να υποκρύπτει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας μαθητευομένου ορισμένου χρόνου, η οποία τυγχάνει άκυρη λόγω μη τηρήσεως των προβλεπόμενων εκ του νόμου διατυπώσεών της (άρθρα 3,5,6,7 π.δ. 164/2004 και 180 ΑΚ), αλλά λειτούργησε εν τοις πράγμασι ως απλή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου καθ' όλο το ένδικο χρονικό διάστημα των ετών 2007-2010.»

Κατά της ανωτέρω αποφάσεως ασκήθηκε από το Δήμο Πατρέων έφεση μεταξύ άλλων και για τον κάτωθι λόγο:

Κατά το άρθρο 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους" : "Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία **από της γενέσεώς της**". Κατά το άρθρο 91 εδ. α' του ίδιου νόμου: "Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών σαφώς προκύπτει ότι με την πρώτη ρυθμίζεται ειδικώς το θέμα του χρόνου της παραγραφής των αξιώσεων των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορούν σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, και ορίζεται ως χρονικό σημείο έναρξεως της παραγραφής αυτής η γένεση της κάθε αντίστοιχης αξιώσεως. Η διάταξη αυτή, είναι ειδική σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' του ανωτέρω νόμου, με την οποία ρυθμίζεται γενικώς το θέμα της έναρξης του χρόνου παραγραφής οποιασδήποτε αξίωσης κατά του δημοσίου από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής, όπως τούτο σαφώς συνάγεται από τη ρητή επιφύλαξη ως προς την ισχύ άλλων ειδικών διατάξεων, που υπάρχει στο άρθρο 91 εδ. α' , και επομένως κατισχύει αυτής (Α.Ε.Δ. 32/2008, Ολ. Α.Π. 29/2006). Η ανωτέρω παραγραφή μάλιστα λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Η θεσπιζόμενη με τις προαναφερθείσες διατάξεις βραχυπρόθεσμη παραγραφή, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από εκείνον των παρομοίων αξιώσεων του άρθρου 250 αριθμ. 6 και 17 ΑΚ, είναι συνταγματικώς επιτρεπτή και δεν αντίκειται στην κατά το άρθρο 4 § 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, αφού η διαφορετική ρύθμιση δικαιολογείται από την ανάγκη ταχείας εκκαθάρισης των ως άνω αξιώσεων και των σχετικών υποχρεώσεων του Δημοσίου (Α.Ε.Δ. 1/2012), ούτε και στη

διάταξη του άρθρου 20 § 1 του Συντάγματος (για το δικαίωμα ακρόασης από τα δικαστήρια). Εξάλλου, η θέσπιση διαφορετικού χρόνου παραγραφής, κατά κατηγορία αξιώσεων ή δικαιούχων και υπόχρεων, δεν προσκρούει στο άρθρο 6 § 1 α' της ΕΣΔΑ (που εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο να δικάζεται η υπόθεση του δίκαια και αμερόληπτα) ούτε αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (που επιβάλλουν το σεβασμό της παρουσίας του προσώπου) αφού οι διατάξεις αυτές παρεμποδίζουν τον νομοθέτη να καταργεί και ενοχικά ακόμη δικαιώματα (ενδεχομένως και με τη μέθοδο της αναδρομικής παραγραφής) και όχι να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό, κατά περίπτωση, χρόνο παραγραφής των αξιώσεων που θα γεννηθούν μετά τη ισχύ τους (Α.Ε.Δ. 9/2009, Ολ.Α.Π. 38/2005, 22/2005, 31/2007). Τέλος, η ανωτέρω διετής παραγραφή δεν αντίκειται ούτε στις διατάξεις των άρθρων 2 § 3 α' (περί πρόσφορης προσφυγής του ατόμου επί παραβίασεως των δικαιωμάτων του), 5 § 1 (περί καταργήσεως δικαιωμάτων προσώπου ή περιορισμών τους), 22 παρ. 1, 26 (περί της ισότητας των προσώπων ενώπιον του νόμου και απαγόρευσης διακρίσεων), 14 § 1 (περί δικαιώματος του προσώπου για δίκαιη δίκη) του με το Ν. 2462/1997 κυρωθέντος και υπερνομοθετικής ισχύος, κατά το άρθρο 28 § 1 του Συντάγματος, έχοντος Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. (ΑΠ Ολομ 4/2015). Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 276 παρ. 2 εδ. α' ν.3463/2006 για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου.

Με την ως άνω οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών επιδικάστηκαν στην αντίδικο μεταξύ άλλων και ποσό 1.080,00€ ως διαφορά μισθού για χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-8-2008, ποσό 1.264,00€ ως διαφορά μισθού για το χρονικό διάστημα από 1-9-2008 έως 30-4-2009, ποσό 456,00 € ως δώρο Πάσχα για το έτος 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 15-4-2008 και ποσό 407,16 ευρώ ως επίδομα αδειας έτους 2008 που ήταν καταβλητέο μέχρι 1-7-2008.

Πλην όμως η υπό κρίση αγωγή κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πατρών την 4-10-2010 και επιδόθηκε στο Δήμο Πατρέων την 8^η-10-2010, όπως προκύπτει από τη βεβαίωση του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πατρών Δημητρίου Αρβανίτη στην κοινοποιηθείσα αγωγή.

Κατόπιν των ανωτέρω διατάξεων οι απαιτήσεις της αντιδίκου για διαφορά μισθού για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 8-10-2008, για δώρο Πάσχα 2008 και επίδομα αδειας 2008 είχαν παραγραφεί, λόγω της ως άνω θεσπιζόμενης διετούς παραγραφής και συνεπώς κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου επιδικάστηκαν στην αντίδικο οι ως άνω απαιτήσεις της για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως και 8-10-2008.

Το Μονομελές Εφετείο Πατρών με την υπ' αριθ. 38/2020 απόφασή του απέρριψε τον ως άνω λόγο εφέσεως με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν. 2362/1995 "περί Δημοσίου Λογιστικού και ελέγχου δαπανών του Κράτους" όπως υποστήριζε ο Δήμος Πατρέων με την έφεσή του, που ορίζουν ότι οι απαιτήσεις των υπαλλήλων για αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς τους, αλλά ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί παραγραφής του ν.δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ." και συγκεκριμένα το άρθρο 48 παρ. 3 που ορίζει ότι "χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών" και το άρθρο 49 του ίδιου ως άνω Ν.δ/τος σύμφωνα με το οποίο "η

παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επίδιωξη αυτής."

Έτσι απέρριψε τον ως άνω λόγο έφεσης ως αβάσιμο με το σκεπτικό ότι εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν.δ/τος 496/1974, η διετής παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και συνεπώς, εφόσον οι απαιτήσεις για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 8-10-2008 γεννήθηκαν εντός του έτους 2008, ορθώς της επιδικάστηκαν από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο.

Πλην όμως στο άρθρο 56 παρ. 1 του ν.δ. 496/1974 αναφέρεται ρητά ότι *"Εξαιρούνται της εφαρμογή του παρόντος α) οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα εξ αυτών εξαρτώμενα νομικά πρόσωπα και ιδρύματα και β)..."* ενώ όπως αναφερόταν και στο δικόγραφο της εφέσεως στο άρθρο 276 παρ. 2 εδ. α' του "Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων" (ν.3463/2006) για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των Ο.Τ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου.

Σύμφωνα με την Γνωμοδότηση του επί παγία αντιμισθία πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου Πατρέων κ. Γεωργίου Γεωργόπουλου, έτσι που έκρινε το Μονομελές Εφετείο Πατρών με την υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικη απόφασή του παραβίασε κανόνα του ουσιαστικού δικαίου και για το λόγο αυτό πρέπει να ασκηθεί αναίρεση κατά αυτής.

Κατόπιν των ανωτέρω, η Οικονομική Επιτροπή εγκρίνει την άσκηση αναίρεσης κατά της υπ' αριθ. 38/2020 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Πατρών.

Ο Πρόεδρος

Τα συμμετέχοντα Μέλη

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

**ΦΩΤΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΡΙΒΗ ΣΑΜΟΥΡΗ-ΒΑΓΕΝΑ
ΙΟΥΛΙΑ ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΓΙΑΚΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΨΩΜΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΞΥΛΙΑΣ**